

DESIATA KAPITOLA

Aktualizácia, modifikácia a znovudefinovanie duchovných zákonov

Výťah z knihy „Nové zjavenie Pána Ježiša Krista“, str. 189-217, Kapitola 10.

18. februára 1988 o 4.40 ráno prišlo ku mne slovo Pána Ježiša Krista hovoriac:

„V tejto knihe bolo zjavené, že v celom Stvorení prebiehajú revolučné zmeny. Tieto zmeny boli podnietené hlbokými zmenami, ktoré nastali v ponímaní Prirodzenosti Najvyššieho, ktorý sa stal totalitou Pána Ježiša Krista.“

„Bolo povedané, že Nová Prirodzenosť Pána Ježiša Krista si vyžaduje nový prístup sentimentných entít k spôsobu nadväzovania vzťahu s Ním/Ňou.“

„Predtým formulované dôležité duchovné princípy spočívajú v tom, že vždy keď určitý krok, éra, epocha alebo čokoľvek, čo máte, splní svoj účel, vystrieda ho nasledujúci krok. Všetky princípy, stavy a podmienky predošlého kroku sú starostlivo vyhodnotené a ocenené, aby sa určilo, do akej miery – ak vôbec – môžu byť prenesené do nasledujúceho kroku.“

„Ako viete, duchovná kvalita nasledujúceho kroku je značne odlišná od predchádzajúceho kroku a mnoho, ak nie väčšina, vecí sa do ďalšieho kroku neprenáša.“

„Toto je duchovný zákon použiteľný vo všetkých dobách a pri všetkých krokoch.“

„Dobrý príklad takých modifikácií a zmien možno vidieť v Mojžišovom Zákone, ktorý bol daný deťom Izraela. V čase Prvého Príchodu Ježiša Krista väčšia časť toho zákona vyčerpala svoju užitočnosť a splnila svoj účel. Kým akýkoľvek zákon nevyčerpá svoju užitočnosť a nesplní svoj účel, nemôže byť modifikovaný ani zrušený, ani zmenený. Toto sa mieni slovami, zaznamenanými u Matúša 5:18:“

„ ,Lebo veru, hovorím vám, kým sa nepominie nebo a zem, nepominie sa jediné písmenko, ani jediná bodka zo zákona, kým sa všetko nesplní.‘ “

„Niektoré ľudské tvory nesprávne predpokladali, že všetky duchovné zákony sú trvalej, nemodifikovateľnej povahy. Vyššie citované tvrdenie však naznačuje len to, že zákony nemôžu byť zrušené, kým sa v nich všetko nesplní.“

„Prvý Príchod Pána Ježiša Krista bol splnením toho osobitného zákona. Nie je to preto náhoda, že po vyššie uvedenom vyhlásení Ježiš Kristus hneď pokračoval a buď určité zákony zrušil, alebo ich značne pozmenil. V celej piatej kapitole u Matúša sa po verši 18 neopisuje nič iné než proces tohto zrušenia a modifikácie.“

„Neskôr, počas Jeho/Jej misie na vašej planéte, Ježiš Kristus zredukoval a modifikoval celý Mojžišov zákon do dvoch zákonov, ako je to zaznamenané u Matúša, kapitola 22, verše 34–40 (a v iných Evanjeliách).“

„Ako si pamätáte, tieto dva princípy sú nasledovné:“

„Budeš milovať Pána, svojho Boha, celým svojím srdcom, celou svojou dušou a celou svojou myslou.“ „A budeš milovať svojho blížneho ako seba samého.“ „A povedal: „Na týchto dvoch prikázaniach spočíva celý Zákon i Proroci.““

„Na konci Svojej misie dal Ježiš Kristus Svojim učeníkom nové prikázanie, zaznamenané u Jána 13:34–35.“

„A nové prikázanie vám dávam, aby ste milovali jeden druhého; ako som Ja miloval vás, aj vy tak milujte jeden druhého. Podľa toho všetci spoznajú, že ste Moji učeníci, keď budete mať lásku jeden k druhému.““

„Ďalším krokom, nasledujúcim po odchode Pána Ježiša Krista z vašej planéty, bol krok objasnenia na príkladoch a diferenciácie duchovných princípov.“

„Ako odlíšite nasledovníkov Pána Ježiša Krista od všetkých ostatných? Podľa prejavovania hlbkej lásky a uznania jedného druhému. Ak váš štýl a spôsob správania sa je taký istý ako u každého iného, aký je rozdiel medzi vami a ostatnými? Je zrejmé, že v čase, keď Ježiš Kristus dával tieto nové prikázania Svojim učeníkom, neexistovala na vašej planéte žiadna pravá láska jedného k druhému. Inak by nebolo treba formulovať toto prikázanie či zákon.“

„Vyššie uvedená ilustrácia vám teda môže dať predstavu o tom, ako dochádza k periodickým aktualizáciám, modifikáciám a znovudefinovaniám všetkých duchovných princípov a zákonov a prečo sú nutné.“

„V súčasnosti sa začalo nové obdobie v histórii tohto časového cyklu. Toto obdobie nie je začiatkom iba jedného nového kroku, ako to bolo v prípade predchádzajúcich období a krokov tohto časového cyklu. Toto je celkom Nová Éra v rámci tohto časového cyklu, ktorá je iniciovaná Pánom Ježišom Kristom. Táto Nová Éra nemohla začať, kým nedošlo k hlbokým zmenám v Prirodzenosti Najvyššieho a kým sa Najvyšší nestal Pánom Ježišom Kristom. Len čo sa to uskutočnilo, predchádzajúca éra či obdobie vyčerpala svoju užitočnosť a splnila svoj účel a Nová Éra duchovného rozvoja dospela k svojej plodnej zrelosti. Nové Zjavenie, obsiahnuté v tejto knihe, je odrazom tejto Novej Éry.“

„Táto Nová Éra či Obdobie sa týka celého Stvorenia a jeho multivesmíru, všetkých sentientných entít, celej Zóny Vymiestnenia i všetkých jej obyvateľov a vašej planéty.“

„Multiverzálne dôsledky tejto Éry sú enormné a budú trvať dlhé časové obdobie – až do samého konca tohto časového cyklu i dlhšie.“

„Kvôli tejto enormnej dôležitosti musia byť všetky duchovné zákony, ktoré vládli v predchádzajúcej ére či období novodefinované, aktualizované, modifikované, a ak to bude nutné, zrušené a nahradené.“

„V tejto dobe budú zväžené nasledujúce zákony:“

„1. Celkom prvý zákon sa vzťahuje na lásku k Pánovi, vášmu Bohu. Tento zákon je modifikovaný nasledujúcim spôsobom:“

„BUDEŠ MILOVAŤ PÁNA JEŽIŠA KRISTA BEZPOD-MIENEČNE, S MÚDROŠŤOU, Z TOTALITY SVOJHO ‚JA SOM‘, NADOVŠETKÝCH A NADOVŠETKO, KVÔLI PÁNOVI JEŽIŠOVI KRISTOVI A KVÔLI SAMOTNÉMU PRINCÍPU, NEOČAKÁVAJÚC NIČ ZA ODMENU. SVOJOU VLASTNOU SLOBODNOU VÔĽOU A VOĽBOU DOZNÁŠ, ŽE JESTVUJE IBA JEDEN BOH,

STVORITEĽ, SPASITEĽ A ZDROJ PRAVÉHO ŽIVOTA – PÁN JEŽIŠ KRISTUS. SVOJOU VLASTNOU SLOBODNOU VÔĽOU A VOĽBOU UZNÁŠ A BUDEŠ AKCEPTOVAŤ NOVÚ PRIRODZENOSŤ PÁNA JEŽIŠA KRISTA, PRIPÚŠŤAJÚC FAKT, ŽE ĽUDSKÉ TELO JEŽIŠA KRISTA BOLO UROBENÉ BOŽSKÝM, TAK AKO I JEHO/JEJ BOŽSKÉ BOLO UROBENÉ ĽUDSKÝM, A BOLO PLNE VČLENENÉ, FUZIONOVANÉ A HYBRIDOVANÉ DO TOTALITY NAJVVYŠŠIEHO, UROBIAC HO/JU TAK PLNE A KOMPLETNE PÁNOM JEŽIŠOM KRISTOM.“

„Ak sa najprv neprijme tento fundamentálne dôležitý nový duchovný zákon, vládnucci Novému Veku, žiadny z nasledujúcich zákonov nebude mať viac nijakú moc či význam.“

„2. Druhý zákon sa vzťahuje na lásku k ostatným. Tento zákon je modifikovaný nasledujúcim spôsobom:“

„BUDEŠ BEZPODMIENEČNE, S MÚDROŠŤOU, Z TO-TALITY SVOJHO ‚JA SOM‘ MILOVAŤ VŠETKÝCH OSTATNÝCH VIAC AKO SEBA SAMÉHO, KVÔLI PRÍTOMNOSTI PÁNA JEŽIŠA KRISTA V NICH, KVÔLI NIM A KVÔLI SAMOTNÉMU PRINCÍPU, NEOČA-KÁVAJÚC NIČ ZA ODMENU.“

„3. Tretí zákon je celkom novým zákonom, odvodeným z vyššie modifikovaných zákonov. Jeden aspekt tohto zákona bol obsiahnutý v starom prikázaní: ‚Miluj blížneho svojho ako seba samého‘. Formulácia tohto nového zákona je nasledovná:“

„BUDEŠ BEZPODMIENEČNE, S MÚDROŠŤOU, Z TOTA-LITY SVOJHO ‚JA SOM‘ MILOVAŤ SEBA SAMÉHO VO VŠETKÝCH ASPEKTOCH SVOJHO PREJAVOVANIA SA – SVOJHO DUCHA, SVOJU DUŠU A SVOJE TELO – SVOJU JEDINÚ MYSEĽ, KVÔLI PÁNOVI JEŽIŠOVI KRISTOVI V SEBE A V INÝCH, KVÔLI INÝM A CELÉMU STVORENIU, KVÔLI SEBE SAMÉMU AKO JEDINEČNÉMU A NEOPAKOVATEĽNÉMU JEDNOT-LIVCOVI A KVÔLI SAMOTNÉMU PRINCÍPU, PRETOŽE KONAŤ TAK JE SPRÁVNE.“

„Od týchto troch zákonov závisia všetky duchovné princípy a z nich sa všetky odvodzujú. Ich splnenie znamená splnenie všetkých zákonov v bytí a existencii.“

„Skôr než pristúpime k iným zákonom, je nutné isté vysvetlenie obsahu vyššie definovaných troch zákonov.“

„Je potrebné vysvetliť dva termíny: ‚Bezpodmienečná láska‘ a ‚milovať s múdrosťou‘. Ako ste si všimli, tieto termíny v starých zákonoch neexistovali. Bolo tam jednoducho použité slovo ‚láska‘. Bolo to tak urobené v záujme odrážania duchovnej kondície, ktorá existovala pred odchodom Pána Ježiša Krista z vašej planéty a ktorá mala nasledovať po ňom.“

„Ako si pamätáte, tá kondícia spočívala v externalizácii, ritualizácii a doslovnosti všetkých duchovných princíпов, robiac ich tým spôsobom bezúčelnými. V takom postoji a procese niet žiadnej múdrosti. Niet tam tiež žiadneho chápania samotných princíпов.“

„Slovo ‚múdrosť‘ sa nepoužívalo kvôli tomu, že to bol nerozumný prístup. Nemohlo však byť použité ani slovo ‚bezpodmienečná‘. Bralo by sa doslovne. Ľudské tvory by sa nesprávne

domnievali, že musia milovať ostatných v ich zlom a negatívnom stave. Milovať tak znamenalo by milovať zlá a nepravdy.“

„Takže sa používalo len slovo ‚láska‘, aby sa naznačilo, že pravý zdroj života možno nájsť len v milovaní Boha, iných a seba samého. To však neurčuje, ako by sa tá láska mala prejavovať. Namiesto toho bol jedinec odkázaný na Desať Prikázaní. Tie poukazujú len na to, čo by sa robiť nemalo (ohľadne témy Desatora Prikázaní pozri kapitolu 24 – ‚Desať Prikázaní znovu navštívených‘ – tejto knihy.)

Okrem pripomínania, aby sa akceptoval Boh, nehovorila však, čo by mal jedinec robiť alebo to naznačujú veľmi neurčito. Preto sa predpokladalo, že dodržiavanie rituálov, ktoré predpisuje Mojžišov Zákon, alebo – v kresťanskej ére – dodržiavanie príkazov doslovných výrokov Ježiša Krista a obzvlášť Pavla predstavuje to, čo by sa malo robiť. K dodržiavaniu týchto predpisov bola navyše pripojená klauzula o odmene. ‚Ak budeš robiť toto, dopadne to s tebou dobre‘. Alebo – ‚ako chcete, aby ľudia jednali s vami, tak jedajte aj vy s nimi‘ (Lukáš 6:31). Zase sa tu kladie podmienka: ‚Budem s tebou zaobchádzať dobre, pretože chcem, aby sa so mnou zaobchádzalo dobre‘. Robím to teda vo svojom vlastnom záujme. Milujem Boha vo svojom vlastnom záujme, milujem ostatných vo svojom vlastnom záujme a milujem seba vo svojom vlastnom záujme. V súvislosti s láskou takej kvality nemôžete používať slovo ‚bezpodmienečná‘ ani slovo ‚múdrost‘.“

„Dôvody toho, prečo v tom čase bola iniciovaná taká láska, a dôvody jej pokračovania do kresťanskej éry možno nájsť v duchovnej kvalite, ktorá vládla v celej Zóne Vymiestnenia a na vašej planéte. V tom čase boli všetky duchovné princípy prekrútené, deformované alebo úplne sfaľované. Neexistovalo žiadne náležité a pravé poznanie ničoho. Za tých okolností, v záujme motivovania ľudských tvorov ku konaniu niečoho duchovného, musíte začať z pozície, v ktorej sú. Tú pozíciu charakterizuje to, že všetko robia vo svojom vlastnom záujme.“

„Prvým krokom duchovného prebudenia je to, že ľudské tvory milujú kvôli svojim vlastným osobným dôvodom. Keď sú pevne zakotvení v takej láske, sú postupne uvedení do pravého poznania duchovných princípov, čo im časom pomôže zmeniť ten postoj a začať robiť veci v záujme spoločného dobra.“

„V tejto Novej Ére však také duchovné okolnosti nie sú už viac tolerovateľné. Predchádzajúce ponímanie lásky splnilo svoj účel a formuluje sa nové chápanie a praktizovanie lásky. Teraz je čas začať milovať bezpodmienečne, s múdrosťou. Na prvý pohľad sa môže zdať, že toto tvrdenie je v rozpore samo so sebou. Ako môžete milovať bezpodmienečne – s múdrosťou? Neznačí to selektívnu lásku? Rozpor je iba zdanlivý.“

„Bezpodmienečný stav platí len pre pozitívny stav. Čokoľvek, čo je pozitívne, môže prichádzať len od Pána Ježiša Krista. Pozitívny stav nemá v sebe nič z negatívnej povahy. Preto sa má milovať bezpodmienečne, v jeho vlastnom záujme ako niečo, čo tvorí samotný život. V pozitívnom stave jestvuje plnosť prítomnosti Pána Ježiša Krista. Pozitívny stav **je** Pánom Ježišom Kristom, ktorý ho zároveň presahuje vo všetkých ohľadoch. Z toho vyplýva požiadavka milovať Pána Ježiša Krista bezpodmienečne, nadovšetkých a nadovšetko, pretože On/Ona je jediným zdrojom života, čo dáva ten život každému bezpodmienečne – bez akýchkoľvek podmienok. Milovať takým spôsobom je múdre. Preto je to milovanie s múdrosťou.“

„Na druhej strane, ako možno prejaviť bezpodmienečnú lásku uprostred negatívneho stavu plného nenávisti, krutosti, podlosti a deštruktívnosti? Odmietnutím povahy negatívneho stavu. Bezpodmienečné odmietnutie všetkého negatívneho, zlého a falošného predstavuje bezpodmienečnú lásku každého v negatívnom stave. Ako hovorievate, neprosieva to tvoju

zdraviu (tvojmu životu), keď si takýto. Ak ťa skutočne milujem, nechcem, aby si bol taký. V takej láske je jej múdrosť. Je múdre odmietnuť všetko negatívne, pretože jeho prítomnosť zapudzuje prítomnosť pozitívneho stavu, to jest Pána Ježiša Krista. Nedostatok tej prítomnosti znamená nedostatok pravého života. Milovať zlá a nepravdy bezpodmienečne znamená nenávidieť a pohŕdať všetkým pozitívnym, to jest Pánom Ježišom Kristom. Toto je bláznovstvo takej lásky.“

„Ďalší rozdiel je tu v tom, že milujete niekoho bezpodmienečne v negatívnom stave, no odmietate jeho/jej zlý a negatívny životný štýl. To odmietnutie je nielen verbálne, ale predstavuje ho predovšetkým váš vlastný životný štýl, ktorý sa fundamentálne líši od životného štýlu negatívneho stavu.“

„Pamätáte si nové prikázanie, ktoré Ježiš Kristus dal Svojim učeníkom? Milujte jeden druhého, aby podľa tej lásky iní, ktorí nenažívajú v takej láske, mohli poznať, že ste z pozitívneho stavu. Milujete tak kvôli nim, kvôli Pánovi Ježišovi Kristovi, dávajúc im príklad toho, aké to je – byť v pozitívnom stave v porovnaní s bytím v negatívnom stave. A to je práve to, čo znamená milovať bezpodmienečne, s múdrosťou, nachádzajúc sa v negatívnom stave.“

„Ďalším aspektom takej lásky je to, že každý, v tej či onej miere, nosí v sebe prítomnosť Pána Ježiša Krista. Agenti a otroci negatívneho stavu tiež majú tú prítomnosť, inak by nemohli prežiť ani zlomok sekundy.“

„Ich problémom, na čo už poukázal Swedenborg, je však to, že popierajú tú prítomnosť a obracajú sa k nej chrbtom. Tým aktom vylučujú svoju prítomnosť v Pánovi Ježišovi Kristovi, to jest v pozitívnom Stave. Neexistuje tu žiadna vzájomnosť. Milovať kohokoľvek takého bezpodmienečne znamená milovať bezpodmienečne Prítomnosť Pána Ježiša Krista v nich.“

„Jedinec miluje Pána Ježiša Krista v iných a miluje iných kvôli tomu, že nosia v sebe túto prítomnosť. Všetko ostatné je nepodstatné, nemá žiadny význam a je neskutočné. Ako môžete milovať niečo neskutočné? Taká láska neexistuje.“

„V bezpodmienečnom milovaní Pána Ježiša Krista v iných, ako aj v bezpodmienečnom milovaní iných kvôli tej prítomnosti v nich a práve tak v bezpodmienečnom milovaní Pána Ježiša Krista v sebe, ako aj v bezpodmienečnom milovaní seba samého kvôli tej prítomnosti v sebe tkvie pravá múdrosť tej lásky. Toto je jediná skutočná láska, z ktorej sa odvodzujú akékoľvek iné lásky. Toto je to, čo sa mieni bezpodmienečným milovaním s múdrosťou.“

„No čo znamená milovať? Ako sa prejavuje láska v každodennom praktickom živote? Slovné vyjadrenie takej lásky nepostačuje. Ako viete, ľudské tvory sú majstrami v tom, že hovoria a tvrdia jednu vec, no zároveň si myslia a cítia presný opak toho, čo hovoria alebo tvrdia. Preto slovné vyhlásenia ohľadne takej lásky nie sú samy osebe postačujúce. Môžu byť považované len za vonkajšie vyjadrenie toho, že taká láska môže alebo aj nemusí existovať.“

„V skutočnosti jestvuje prinajmenšom sedem potvrdzujúcich znakov toho, že taká láska existuje a je vo vašom živote reálnou.“

„Po prvé, neustále premýšľate o milovaní Pána Ježiša Krista, iných a seba samého bezpodmienečne, s múdrosťou. Každý stav či pocit, nezáleží na tom, aký je, si musíte uvedomovať a musí sa stať sa integrálnou súčasťou vášho myslenia. Bez vedomého uvedomovania si – vo svojom aktívnom myslení – tejto bezpodmienečnej, múdrej lásky, neexistuje žiadne potvrdenie takej lásky.“

„Po druhé, intenzívne pociťujete túto bezpodmienečnú, múdru lásku k Pánovi Ježišovi Kristovi, k iným a k sebe samému. Kedykoľvek myslíte na Pána Ježiša Krista, iných a seba samého, zaplavujú vás úžasne hrejivé, radostné a šťastné pocity.“

„Po tretie, neustále máte nesmiernu túžbu a vôľu milovať bezpodmienečne, s múdrosťou Pána Ježiša Krista, iných a seba samého deň čo deň – viac a viac. Všetka vaša vôľa, úsilie, sila, moc a odhodlanie sú namierené k takej čistej, bezpodmienečnej, múdrej láske.“

„Po štvrté, vašim úmyslom vo všetkých vašich aktivitách, bez akejkoľvek výnimky a bez akýchkoľvek vylúčení, je robiť všetko z pozície tejto bezpodmienečnej, múdrej lásky k Pánovi Ježišovi Kristovi, k iným a k sebe samému.“

„Po piate, vaše činy, správanie a postoje smerujú k neustálemu prejavovaniu a posilňovaniu tejto bezpodmienečnej, múdrej lásky k Pánovi Ježišovi Kristovi, k iným a k sebe samému.“

„Po šieste, vchádzate dovnútra (čo bolo opísané v piatej kapitole tejto knihy) dva - trikrát denne, aby ste sa dôverne stýkali s Pánom Ježišom Kristom, s inými a so sebou samým (zmysel Poslednej Večere), prosiac Pána Ježiša Krista, aby vám pomohol milovať s múdrosťou, bezpodmienečne, stále viac a viac Jeho/Ju, iných i seba samého a aby vás naučil, ako milovať náležite a správne, ako aj to, akým spôsobom sa má taká láska objasňovať na príkladoch, aktualizovať, realizovať, žiť a praktizovať, na trvalej báze. Len zvnútra seba samého, z prítomnosti Pána Ježiša Krista v sebe môžete prísť na to, aké je špecifické prejavovanie sa tej lásky vo vašom vlastnom individualizovanom živote. Majte na pamäti, že rôzni jednotlivci prejavujú rôzne aspekty a potreby tej lásky. V uznaní a vyjadrení takých aspektov a potrieb tkvie múdrosť tej lásky.“

„A po siedme, túto bezpodmienečnú, múdru lásku vyjadrujete a vyslovujete taktne a prezieravo – dobrovoľným podelením sa o takú lásku, ak sa to vyžaduje či požaduje, bez toho, že by ste ju niekomu vnucovali proti jeho slobodnej vôli a voľbe, no tiež bez ,hádzania perál sviniam a dávania toho, čo je sväté psom‘ (Matúš 7:6). V priebehu vášho denného praktizovania vchádzania dovnútra, keď sa dôverne stýkate a komunikujete s Pánom Ježišom Kristom v sebe, poprosíte Pána Ježiša Krista, aby vám dal viac rozlišujúcej múdrosti a intuície, ktorá by vám umožnila poznať a vytyšiť, kedy, kde, ako a komu vyjadriť, vysloviť a s kým sa podeliť o svoju bezpodmienečnú, múdru lásku.“

„Dávať lásku ,sviniam‘ a ,psom‘, to jest zlám a nepravdám alebo jednotlivcom, čo sa úplne stotožňujú so zlami a nepravdami znamená schvaľovať ich zlá a nepravdy. Ich schvaľovaním pripisujete týmto jednotlivcom moc, ktorá patrí Pánovi Ježišovi Kristovi. Tým, že im tú moc pripisujete, ohrozujete svoj vlastný život – v dôsledku pozastavenia ochrany od Pána Ježiša Krista (prevedenie moci). V tom prípade sa skutočne ,obrátia a roztrhajú vás na kusy‘ (Matúš 7:6).“

„A teraz, kvôli zopakovaniu – všetky tieto dobré veci robíte kvôli Pánovi Ježišovi Kristovi; kvôli všetkým duchovným princípom; kvôli iným; kvôli sebe samému ako nositeľovi jedinečnej a špecifickej prítomnosti Pána Ježiša Krista vo vás a kvôli tomu, že robiť to je správna vec, bez očakávania niečoho za odmenu, to jest kvôli samotným princípom. Robiť to takým spôsobom znamená praktizovať to, čo sa vyžaduje vyššie formulovanými tromi duchovnými zákonmi. Tieto tri zákony predstavujú základ duchovného života. Konštituujú život zostávajúcich desiatich zákonov, čo nasledujú:“

„1. ZÁKON SLOBODY VOĽBY KVÔLI PRINCÍPU:“

„Nikomu sa nemôže pripísať nič z toho čo robí, cíti, myslí, chce, zamýšľa, hovorí a koná, ak tak nerobí zo svojej vlastnej slobodnej vôle a slobodnej voľby – kvôli princípu. Nemá to žiadnu osobnú duchovnú platnosť. V procese jedincovho osobného Posledného Súdu sa mu to odoberie.“

„Požiadavkou Nového Duchovného Stavu je to, že iba to sa môže stať integrálnou súčasťou vášho pravého života (z hľadiska jeho večného pokračovania), čo ste získali výhradne z pozície svojej vlastnej slobodnej voľby, svojou vlastnou slobodnou vôľou, kvôli princípu, pretože robiť to je správne. Čokoľvek iné, čo nebolo získané takými prostriedkami, od vás odpadne a nebude sa rátať na vašom konečnom súde. Bolo to vnútené nejakými inými vonkajšími ohľadmi. A hoci niektoré z nich mohli byť aj pozitívne a dobré, nebudú mať žiadny vplyv na váš život, pretože nikdy neboli vami znútornené.“

„Proces znútornenia sa môže odohrať len vtedy, ak to akceptujete svojou vlastnou slobodnou vôľou a voľbou. Všetko ostatné, čo neprejde za vašu externosť, zostáva v externosti. Ako viete, nemôžete si so sebou vziať nič vonkajšie, pretože váš život je vo vašom vnútri, a nie v externosti.“

„Nachádzajúc sa v negatívnom stave, musíte robiť veľa vecí, ktoré by ste sa nikdy nerozhodli robiť, keby ste žili v pozitívnom stave. Životný štýl negatívneho stavu od vás veľmi často vyžaduje, aby ste sa správali, cítili, robili a vraveli veci, ktoré nepochádzajú z vášho srdca – z vášho vnútra. Sú vám vnútené zákonmi negatívneho stavu. Robíte ich preto, lebo z určitých dôležitých duchovných dôvodov bola vašou počiatočnou, pred vašim fyzickým narodením, voľbou voľba vstúpiť do negatívneho stavu. Tá voľba predpokladala robenie a prežívanie vecí v negatívnom stave, ktoré by ste si ináč nezvolili. No aby ste v negatívnom stave prežili, musíte ich predsa len robiť: Musíte platiť svoje účty, zastat' si svoju prácu, stýkať sa s ľudskými tvormi, ktoré s vami nemajú nič spoločné, tolerovať veci pre pozitívny stav neznesiteľné a robiť mnoho iných podobných vecí.“

„Ak by ste sa však s týmito negatívnymi vecami a skutkami stotožnili sami, zo svojej vlastnej slobodnej vôle a voľby, lebo sa vám zdajú byť príjemnými, pohodlnými a veľmi vhodnými; alebo ak by ste si ich zvolili kvôli svojej vlastnej reputácii, svetskému postaveniu a prestíži či z akýchkoľvek iných postranných dôvodov, stali by sa všetky integrálnou súčasťou vášho života, to jest – boli by vami znútornené a pri poslednom účtovaní by vám boli pripísané ako vaše vlastné.“

„To isté je však pravdou ohľadne pozitívnych a dobrých vecí v oboch smeroch. Ak sa nerozhodnete byť pozitívnym, milujúcim, múdrom a dobrým zo svojej vlastnej slobodnej vôle a voľby, kvôli princípu, pretože je to správny spôsob bytia, bez akýchkoľvek podmienok, ostáva tá pozitívnosť, dobrota a láskyplnosť len vo vašej externosti. Nevstúpi do vášho vnútra.“

„Ako viete, mnoho ľudských tvorov koná, správa sa a vyzerá dobre, pozitívne, múdro a láskyplne. Avšak robia tak nie preto, že sa rozhodli byť takými kvôli princípom, ani preto, že skutočne chcú takými byť, ale preto, že byť takými je pre nich výhodné. Diktuje a vnucuje im to ich postavenie, prestíž, dobrá povest' v očiach iných či čokoľvek, čo máte. Za iných okolností by sa nikdy nerozhodli byť takými.“

„Preto nič z tej dobroty, pozitívnosti, láskyplnosti a múdrosti im nemôže byť pripísané ani vzaté do úvahy v priebehu ich osobného Posledného Súdu. Bude im to odobraté a dané tým, ktorí takými boli zo svojej vlastnej slobodnej vôle a voľby – kvôli samotným princípom. Práve toto je mienené slovami Ježiša Krista, zaznamenanými napríklad u Lukáša 19:26:“

„Lebo hovorím vám, že každému, kto má, bude dané; a tomu, kto nemá, sa odoberie ešte aj to, čo má.“

„Každému, kto má“ označuje každého, kto to nadobudol svojou slobodnou vôľou a voľbou, kvôli princípom, bez akýchkoľvek vonkajších ohľadov a nátlakov. „Tomu, kto nemá“ označuje tých, ktorí tak urobili s iným než s týmto náležitým zreteľom, vyvierajúcim zo slobodnej vôle zvoliť si niečo kvôli princípom, pretože robiť to je správne. Ich dobré skutky sú od nich oddelené a dané tým, ktorí by tak robili so správnym úmyslom a motiváciou, tak ako to definuje tento zákon.“

„Modifikácia tohto zákona sa odráža v slovách – „kvôli princípu, pretože robiť to je správne“. Toto je rozšírením starého zákona slobody voľby, ktorý bol limitovaný formuláciou o slobodnej vôli a voľbe bez akéhokoľvek ohľadu na samotný princíp.“

„V novom duchovnom prístupe hrá „samotný princíp“ najvýznamnejšiu úlohu. Dôležitým zreteľom je tu nielen to, ako si niečo zvolíte (či zo slobodnej vôle, alebo nie), ale tiež to, prečo si niečo zvolíte (kvôli samotnému princípu, pretože robiť to je správne alebo z nejakých iných dôvodov?).“

„Takže kombinácia „ako“ a „prečo“ určuje, do akej miery aplikujete tento Nový Zákon vo svojom živote.“

„2. ZÁKON ROZMANITEJ JEDINOSTI A ROVNOSTI:“

„Jestvuje iba Jeden Absolútny Princíp Života – Pán Ježiš Kristus. Majúc Absolútnu Prirodzenosť, Jedinosť tohto Princípu sa musí prejavíť v Absolútnom Zmysle. No žiadne dva Absolútne Stavý nekoexistujú bok po boku, aby sa tak mohli jeden s druhým deliť samy o seba v absolútnom zmysle. Koexistencia dvoch Absolútií sa vzájomne vylučuje. Žiadne z nich by nebolo Absolútne, ale iba – jedno voči druhému – relatívne. Z tohto dôvodu sa všetko zahŕňajúca manifestácia Absolútna obmieňa v nekonečnom množstve rozmanitostí a foriem. V celkovej súhrnnej sume všetkých týchto rozmanitých spôsobov a ciest spočíva manifestovanie v Absolútnom Zmysle. Keďže každá čiastočka tej Rozmanitosti je obsiahnutá v Absolútnom Stave, je taká dôležitá a nutná pre prejavenie sa toho Stavú v Absolútnom Zmysle ako akákoľvek iná čiastočka alebo čokoľvek iné. Z toho dôvodu sú si všetky rovné. Žiadne prednostné zaobchádzanie s ktoroukoľvek z nich nie je možné, ba ani mysliteľné.“

„V tejto Rozmanitej Jedinosti a Rovnosti je zakorenená povaha pozitívneho stavu. Akákoľvek odchýlka od tohto zákona predstavuje porušenie princípov pozitívneho stavu a do svojho bytia a existencie vchádza negatívny stav.“

„Z tohto princípu vyplýva, že Absolútny Stav – Pán Ježiš Kristus – je Absolútne Pozitívny. Negatívny stav nevyviera z Absolútne Pozitívneho, ale z porušenia a odchýlenia sa od tohto princípu.“

„Aby negatívny stav mohol byť a existovať, musí byť počatá idea separácie, nerovnosti a uprednostňovania. No taká idea nemôže byť počatá v niekom, kto je Absolútne Pozitívny. Môže byť však počatá v niekom, kto je k tomu Absolútne Pozitívnemu relatívny, pretože ten niekto sa nemôže považovať za rovného s Ním.“

„Rovnosť relatívnych bytostí je založená na fakte, že v rovnakej miere v sebe obsahujú prítomnosť Pána Ježiša Krista, to jest Absolútneho Stav. Pripustenie a akceptovanie toho faktu, že Pán Ježiš Kristus sa prejavuje v nekonečnom množstve rozmanitostí a foriem medzi všetkými a vo všetkých jednotlivcoch, v rovnakej miere zjednocuje všetkých jednotlivcov v Pánovi Ježišovi Kristovi. Týmto procesom je idea separácie, preferencie, nerovnosti atď. anulovaná a nemôže sa uchopiť.“

„Avšak v tom okamihu, keď niekto zlyháva v uznávaní a akceptovaní tohto princípu, začne vnímať seba samého/samu ako izolovaného, separovaného od svojho Zdroja a nerovného so svojím Zdrojom. Toto dáva negatívne mu stavu hybnú silu k tomu, aby dospel k svojej plodnej zrelosti.“

„Negatívny stav je založený na opozícii proti tomuto zákonu.“

„Toto je starý zákon, ktorý je tu preformulovaný s dôrazom na ten fakt, aké dôležité je vidieť svoj vzťah s Pánom Ježišom Kristom z tejto perspektívy a ako sa vyhnúť padnutiu do pascí negatívneho stavu, ktorý neustále, prostredníctvom tých najživších činov a životným štýlom dokazuje svoju opozíciu proti tomuto zákonu.“

„Nový aspekt tohto zákona možno nájsť v Novej Prirodzenosti Pána Ježiša Krista, ktorá Ho/Ju umožňuje zakúšať na rovnakých základoch – cez to fyzické telo-mäso, ktoré bolo pôvodne vytvorené z relatívnych negatívnych prvkov Zóny Vymiestnenia a planéty Nula a po svojom zbožštení včlenené do totality Prirodzenosti Najvyššieho. Prostredníctvom tohto Nového Stav. môže Pán Ježiš Kristus nadväzovať s vami vzťah nie iba z pozície Absolútneho Stav. ale aj z pozície relatívneho stavu, zostúpiac na vašu úroveň – ako rovný s rovným.“

„Týmto faktom je pocit nerovnosti relatívneho s absolútnym, majúci potenciál na aktiváciu negatívneho stavu, anulovaný a zrušený. Večne dôležitý faktor inkarnácie Najvyššieho vo forme Ježiša Krista do relatívneho a negatívneho stavu, zakúsenie relatívneho stavu a jeho včlenenie do Jeho/Jej Prirodzenosti, umožňuje Mu/Jej nadväzovať vzťah so všetkými z ich relatívnej pozície, to jest z pozície rovného s rovným. Z titulu tohto rozhodujúceho faktora sa tak navždy predchádza nevyhnutnosti aktivácie negatívneho stavu v budúcnosti, po skončení tohto časového cyklu. Pred touto inkarnáciou a prijatím relatívneho tela-mäsa, nikto nemohol nadväzovať vzťah s Najvyšším s pocitom akejkolvek rovnosti. Taká situácia je vždy potenciálom opätovnej aktivácie negatívneho stavu.“

„Teraz však Pán Ježiš Kristus môže s vami nadväzovať vzťah z vašej pozície – z pozície relativity. Dáva to tiež príležitosť všetkým tým, ktorí chcú zažiť Pána Ježiša Krista najjedinečnejším, najsúkromnejším, najosobnejším, najrovnoprávnym a najintímnejším spôsobom.“

„Ako vidíte, fakt Novej Prirodzenosti Pána Ježiša Krista má enormné dôsledky pre všetky časové cykly, ktoré budú nasledovať po súčasnom cykle. Odteraz bude Pán Ježiš Kristus môcť, kedykoľvek a kdekoľvek, nadväzovať vzťah s každým v bytí a existencii, z pozície a stavu každého jednotlivca ako rovný s rovným – bez toho, aby niekedy boli vyvolané pocity menejcennosti alebo nerovnosti relatívneho s Absolútnym. Teda – naopak – nikdy sa už nevyskytne žiadna príležitosť na opätovnú iniciáciu negatívneho stavu. Toto je ďalším aspektom spasiteľnej milosti Pána Ježiša Krista.“

„Tento zákon je teda modifikovaný a aktualizovaný, aby zahrnul tento najdôležitejší fakt, chýbajúci v starom zákone, pretože proces fúzie a hybridizácie, opísaný v predchádzajúcich kapitolách, nebol vtedy ešte završený.“

„3. ZÁKON DUCHOVNEJ REALITY:“

„Jestvuje iba jedna realita v bytí a existencii, z ktorej všetko ostatné odvodzuje svoju vlastnú realitu – duchovná realita. Nič nemôže byť a existovať samo v sebe a samo sebou bez duchovnej idey jeho formovania do reality, ktorá je hybnou silou nastávania takej reality. Inými slovami – akákoľvek realita vôbec je sformulovaná najprv ako duchovná idea. Akonáhle bola sformulovaná, čiže akonáhle sa vyskytla v duchu, má tendenciu postupovať k svojmu konkrétnemu prejavu sa. Forma tohto prejavu sa môže nadobudnúť akýkoľvek vzhl'ad či tvar v súlade s obsahom vytvárajúcej idey.“

„V absolútnom zmysle tento zákon znamená, že môže jestvovať iba jediná pravá realita – realita Absolútneho Bytia a Absolútnej Existencie Absolútneho Ducha Pána Ježiša Krista – z ktorej sa všetko bez výnimky a vylúčenia odvodzuje. Bez tohto Absolútneho Bytia a Existencie nemôže existovať vôbec nič. V tomto fakte tkvie samotný duchovný princíp všetkej reality.“

„Po prvé, jestvuje duch; po druhé, jestvuje duša toho ducha; po tretie, jestvuje forma prejavu sa toho ducha a jeho duše; a po štvrté, jestvuje životné prostredie toho ducha, vytvorené z duchovných ideí náležitej projekcie a manifestácie jeho formy.“

„Tento zákon poukazuje aj na to, že čokoľvek, čo je a existuje, je nositeľom a zobrazením všetkých princípov a zákonov svojho vytvárajúceho zdroja. Má teda tendenciu osobovať si svoje vlastné nezávislé bytie a existenciu alebo svoju vlastnú realitu, založenú na pravej realite svojho zdroja. Z toho dôvodu, pri pohľade na seba sa mu zdá, že má svoju vlastnú realitu akoby nezávislú od čohokoľvek iného.“

„Dôsledky tohto zákona sú pre všetky sentientné entity enormné. Tým, že vznikli z Ideí Absolútneho Ducha Pána Ježiša Krista, ich život absolútne závisí od Absolútneho Života Pána Ježiša Krista.“

„Avšak tým, že odrážajú v sebe obraz a podobu svojho Stvoriteľa, javia sa ako sebestačné, s vlastnou realitou a nezávislé od svojho Absolútneho Zdroja.“

„Princíp tu spočíva v tom, že keď sa v Absolútnej Sentientnej Mysli vyskytne idea, v dôsledku svojej povahy má tá idea tendenciu premietnuť sa do svojho vlastného bytia a existencie, stávajúc sa tak svojou vlastnou realitou.“

„Toto je nutnou podmienkou sentientného života a života multivesmíru. Motivácia bytia a existovania sa odvodzuje od jedincovej schopnosti byť nezávislým.“

„Na druhej strane, byť nezávislým je jedným zo životne najnevyhnutnejších predpokladov ustanovenia vzájomného vzťahu s inými a, čo je najdôležitejšie, so svojim Absolútnym Zdrojom – Pánom Ježišom Kristom.“

„Ako viete, jedným z účelov Stvorenia bolo ustanoviť taký vzájomný vzťah so stvorenými. Ak by nemali tento pocit nezávislosti a svojej vlastnej reality, nemohli by vytvoriť zmysluplný, slobodný a trvalý vzťah so svojim Absolútnym Zdrojom.“

„V procese ich stvorenia im teda ich Stvoriteľ nadelil tie isté atribúty, aké Sám/Sama má: Slobodu voľby, nezávislosť a pocit vlastnej reálnosti.“

„Z tej pozície, majúc tieto dôležité atribúty, môžu všetky sentientné entity nadobudnúť pocit svojej vlastnej nezávislej reality, z ktorej môžu nadviazať vzťah so svojím Absolútnym Zdrojom – bez akéhokoľvek pocitu donútenia či otroctva.“

„Neustále uvedomovanie si tohto faktu konštituuje samotný duchovný princíp tohto zákona. Odmietnutie obsahu, významu a reality tohto zákona poskytuje negatívne mu stavu hybnú silu na vstup do jeho bytia a existencie. Realita nezávislého bytia a existencie negatívneho stavu je založená na fakte akceptovania tohto odmietnutia. Čokoľvek, čo je vyradené z pravého bytia a existencie, stáva sa realitou pre bytie a existenciu negatívneho stavu.“

„Ak by pravda tohto druhu nemala byť nikdy odvrhnutá, žiadny negatívny stav by nikdy nebol a neexistoval. V tomto fakte tkvie pravý duchovný princíp vlastnej reality negatívneho stavu.“

„Toto predstavuje starý zákon. V konotácii Nového Duchovného Stavu je tento zákon modifikovaný nasledujúcim spôsobom:“

„Odteraz je pravá realita bytia a existencie každého určená pozíciou, postojom a vzťahom, aký sa rozhodne mať k Novej Prirodzenosti Pána Ježiša Krista, opísanej v celej tejto knihe. Keďže toto je Nová Absolútna Realita, nezávislosť všetkých ostatných realít v bytí a existencii je určená mierou vzájomnosti, akú je jedinec ochotný ponúknuť tejto Novej Prirodzenosti Absolútnej Duchovnej Reality – Pánovi Ježišovi Kristovi. Akceptovanie a potvrdenie tohto faktu stavia každého do pozície nezávislého pocitu svojej vlastnej reality. Z tejto pozície môže jedinec odplácať všetko, čo prichádza od Pána Ježiša Krista. Odmietnutie tohto faktu stavia jedinca do stredu zvnútorneného negatívneho stavu, ktorý je budovaný na princípoch, ktoré sú opakom pozitívneho stavu – separácii, otroctve, závislosti a strate vlastnej reality.“

„Takže, v tejto konotácii, pravú duchovnú realitu jedincovho života nemôže už viac držať pri živote žiadne iné ponímanie Absolútneho Bytia a Existencie. Ak jedinec nie je ochotný akceptovať túto Novú Prirodzenosť Pána Ježiša Krista – ako jediného pravého Boha Najvyššieho – stane sa duchovne mŕtvym. Vyznávanie a uctievanie akéhokoľvek iného Boha či bohov, ktorí majú akékoľvek iné meno či podobu, nie je už viac udržateľné.“

„Všetky aspekty Najvyššieho, ktoré sa objavovali či boli poňaté pod rôznymi inými menami na vašej planéte a inde v Zóne Vymiestnenia, sa plne včlenili a absorbovali do tejto Novej Prirodzenosti, spôsobujúc tak vznik úplne odlišnej duchovnej reality.“

„Vystavenie sa tejto realite si vyžaduje opätovné preverenie seba samého a znovudefinovanie svojho postoja, ktorý sa jedinec rozhodne k tejto Novej Realite zaujať.“

„Tie ľudské tvory na vašej planéte, čo nebudú mať k dispozícii informácie tohto Nového Zjavenia, budú čeliť tejto voľbe po svojom príchode do intermediálneho sveta (Sveta Duchov), ku ktorému dôjde po smrti ich fyzických tiel. Naproti tomu tí, ktorí budú mať príležitosť čítať tieto slová a predsa len sa rozhodnú odmietnuť pravdu tejto záležitosti, ocitnú sa automaticky na strane negatívneho stavu.“

„Mnoho ľudských tvorov sa bude snažiť ospravedlniť svoju nechotu akceptovať túto Novú Duchovnú Realitu ako jediný prijateľný fakt – na základe toho, že vyrástli či boli vychovaní v odlišnom náboženskom prostredí, nepriaznivom pre akceptovanie tohto názoru. Tvrdia, že sú židia či budhisti, či hinduisti, či taoisti, či muslimovia, či kresťania, či čo všetko tam už máte. Príslušnosť k týmto druhom náboženstiev vyvoláva v nich odpor voči akceptovaniu Novej

Prirodzenosti Najvyššieho – nech by Ho/Ju už akceptovali pod akýmkoľvek menom – ako Pána Ježiša Krista.“

„Existuje tu nebezpečná tendencia robiť z vašej strany kompromisy, akceptujúc ich systém viery ako božsky inšpirovaný a nesporný.“

„V pravej duchovnej konotácii tohto zákona neochota akceptovať tento fakt predstavuje neochotu zmeniť sa. Nechuť k zmene znamená, že taký jednotlivec je ovládaný negatívnym stavom. Ako viete, negatívny stav nenávidí akúkoľvek zmenu, čokoľvek nové a progresívne. Rád stagnuje v jednom stave a udržiava status quo donekonečna.“

„Byť schopný a chcieť sa zmeniť je znakom duchovnej zrelosti a reálnosti jedincovho života. Odpor k zmene znamená otroctvo a závislosť od pojmov, stavov a podmienok, ktoré podľa viery jedinca majú trvalú hodnotu. V tom okamihu, keď uveríte, že váš názor, mienka, životný štýl, náboženstvo či čokoľvek, čo máte, je trvalé a nemeniteľné, stávate sa jeho otrokom. Stratíte svoju duchovnú realitu, prenechávajú ju svojmu stagnujúcemu systému viery.“

„Duchovný zločin všetkých existujúcich náboženstiev na vašej planéte a v celej Zóne Vymiestnenia spočíva v tom fakte, že dogmatizujú a zvečňujú svoje doktríny o duchovných princípoch a Prirodzenosti Boha domnievajú sa, že nikdy nemôžu nastať žiadne zmeny, modifikácie či nahradenia, a obzvlášť nie v Prirodzenosti Boha. Myslieť si, že Prirodzenosť Boha by sa mohla niekedy zmeniť, je pre nich rúhaním a neodpustiteľným hriechom. Potreba zmeny vo všetkých polozeniach a stavoch vrátane v Prirodzenosti Najvyššieho Boha, ktorý sa stal plnosťou Pána Ježiša Krista, predstavuje pravú duchovnú realitu bytia a existencie. Starý zákon duchovnej reality je teda týmto redefinovaný, aby odrážal túto novú duchovnú realitu zmeny.“

„Realita akéhokoľvek bytia a existencie sa odvodzuje z jeho schopnosti zmeniť sa ako treba, kedy treba, ak treba a akým spôsobom treba. Keďže Pán Ježiš Kristus je Absolútnym Zákom Sám/Sama v Sebe, tento zákon sa plne vzťahuje aj na Neho/Ňu. V tomto fakte je pravý duchovný princíp Zákona Duchovnej Reality. Akceptovaním tohto zákona ako duchovného faktu, potvrdzujete pravú duchovnú realitu svojho vlastného bytia a existencie.“

„4. ZÁKON DUCHOVNEJ JEDNOSTRANNOSTI:“

„Tento zákon bol do bytia a existencie zavedený po aktivácii negatívneho stavu. Prvýkrát sa o ňom zmieňuje kniha *„Základy ľudskej duchovnosti“* a náležite bol definovaný v knihe *„Realita, mýty a ilúzie“* bez toho, aby bol tak pomenovaný. Základné princípy tohto zákona môžu byť formulované nasledovne:“

„Pozitívny stav je jediným prapôvodným bytím a existenciou, čo existuje samo v sebe, samo zo seba a samo sebou bez akéhokoľvek iného zdroja alebo stavu, či už rovnajúceho sa mu, alebo jemu nadradeného, alebo k nemu opačného. Tým, že pozitívny stav vo svojom absolútnom zmysle a totalite je pravou Prirodzenosťou Pána Ježiša Krista, ktorý ho zároveň presahuje, Pán Ježiš Kristus je jediné Absolútne Bytie a Existencia, čo jestvuje v Sebe Samom/Samej, Sám/Sama zo Seba a Sám/Sama Sebou bez akéhokoľvek iného zdroja Svojho pôvodu.“

„Jednoducho povedané, nejestvuje žiadny iný Absolútny Stav, ktorý by sa mu rovnal alebo mu bol nadradený, alebo k nemu opačný, okrem Pána Ježiša Krista.“

„Dôvodom toho, prečo bol tento zákon po aktivácii negatívneho stavu zavedený bolo to, že negatívny stav vyhlasoval, že je buď rovný Bohu, alebo Jemu/Jej nadradený, alebo protikladný.“

„Inými slovami, negatívny stav presvedčil mnohých ľudí, že jestvuje dualita bytia a existencie, ktorá je pravou povahou multivesmíru. Zobrazuje sa ako boh Jánus s dvoma tvármi. Jedna z jeho tvárí je dobrá a druhá zlá.“

„Predpokladom je tu to, že Božia Prirodzenosť je duálna a že preto Boh je zdrojom ako dobra, tak aj zla. V tomto ohľade jestvujú v multivesmíre dve rovnaké sily – pozitívna a negatívna. Sú údajne na opačných póloch, aby udržiavali celé Stvorenie v rovnováhe. Takto sa negatívny stav snažil každého presvedčiť, že odvodzuje svoj pôvod od Najvyššieho, a preto je rovný, ak už nie nadradený, pozitívnemu stavu. A nielen to, tvrdí okrem toho aj to, že bude existovať vždy – ako nutná podmienka udržiavania rovnováhy v multivesmíre – a že tou rolou umožňuje slobodu voľby. Táto lož a nesprávna koncepcia je výmyslom Pekiel. Pseudotvorcovia sa zo všetkých síl snažili túto vec dokázať. Túto duálnu povahu Stvorenia a Stvoriteľa obsahuje vo svojich učeniach mnoho náboženských systémov. Tento systém viery pochádza z toho faktu, že negatívny stav oponuje všetkým zákonom a princípom pozitívneho stavu. Takto negatívny stav udržiava svoj život. Odmietnutie platnosti tohto zákona robí negatívny stav možným. Avšak oponovať niečomu a byť opakom niečoho sú dve celkom odlišné veci. Prvá (oponovať niečomu) sa odvodzuje zo života toho, čomu sa oponuje. Princíp je tu v tom, že keby to, čomu sa oponuje, neexistovalo, nebolo by čomu oponovať. Preto by neexistoval ani oponujúci stav.“

„Druhá situácia (byť opakom niečoho) predpokladá dve sily, ktoré sú si navzájom protikladné – čo do miesta, stavu, položenia a povahy. Majú svoju nezávislú existenciu.“

„Možnosť existencie dvoch protikladných síl je ilúziou, odvodenou z niektorých zákonov štruktúry Zóny Vymiestnenia. Zóna Vymiestnenia bola špecificky štruktúrovaná takým spôsobom, aby bez tieňa pochybnosti dokázala, že také protikladné sily existujú a sú pravou realitou. Vezmite si napríklad existenciu Severného Pólu a Južného Pólu na vašej planéte alebo elektrickú polaritu. Vyvoláva to vo vás dojem, že sú si navzájom protikladné, čo do miesta alebo čo do ich stavu a položenia. Pravou realitou je však to, že nie sú. Po prvé, multivesmír nie je plochý ani uhlový, ani lineárny. Je kruhový a zaokrúhlený. Preto každý bod v multivesmíre zaujíma rovnakú pozíciu ako akýkoľvek iný bod. Jeden bod vo vzťahu k druhému je diskretný, a nie protikladný.“

„Po druhé, sily, ktoré pôsobia v každom vesmíre, sú štrukturálne zjednotené s povahou toho vesmíru, odvodzujúc sa z jedného zjednocujúceho zdroja – duchovného princípu, definovaného vyššie – v Zákone Duchovnej Reality. Preto si nemôžu byť navzájom protikladné. Vykonávajú rozdielne funkcie, tie funkcie sú však z jedného zdroja, a nie sú duálneho ani mnohonásobného pôvodu. Negatívny stav by sa nikdy, do večnosti, nemohol stať rovným stavu pozitívnemu alebo jeho opakom, pretože nemá život sám v sebe a sám sebou. Ako si pamätáte, jeho život je odvodený z odvrhnutých ideí členov pozitívneho stavu.“

„Nová formulácia tohto zákona má dve nové aktualizácie: Jednou je to, že Nová Prirodzenosť Pána Ježiša Krista je jediným Bytím a Existenciou, čo má život samo v sebe, samo zo seba a samo sebou; a druhou je to, že akonáhle členovia pozitívneho stavu urobia konečné rozhodnutie, že už nikdy nebudú mať vo svojej mysli žiadne idey, ktoré by sa museli odvrhnúť, také idey prestanú byť a existovať. Ich zánikom zdroj života negatívneho stavu vyschne a negatívneho stavu už viac nebude. V tom okamihu sa tento zákon stane zastaraným, pretože stav multivesmíru bude svojou samotnou povahou jednostranný, nemajúc žiadnu výzvu od svojich odpadov, oponujúcich jeho povahe a štruktúre. Od tej chvíle sa žiadne ďalšie odpady nevyskytnú.“

„5. ZÁKON DUCHOVNÉHO POTVRDENIA PLATNOSTI A ÚMYSLU:“

„Tento zákon upravuje význam všetkých aktivít v bytí a existencii. Stanovuje:“

„Platnosť akejkoľvek idey, myšlienky, pocitu, činu, správania alebo čohokoľvek, musí byť potvrdená svojimi následkami, dôsledkami, výsledkami a dopadmi, ktoré má ako na celé bytie a existenciu, tak i na svojho tvorca či pôvodcu – individuálne.“

„Tento zákon pozostáva z dvoch aspektov potvrdenia platnosti: Začiatok akéhokoľvek činu a jeho konečný výsledok. Kvalita takého činu je určená pôvodným úmyslom či zámerom, s ktorým bol každý jednotlivý čin iniciovaný. Obsah takého činu je naproti tomu určený dôsledkami, následkami, výsledkami a dopadom, aký má v širokom meradle. Platnosť ničoho nemôže byť potvrdená a nič sa nemôže uchytiť, ak nedokáže produkovať konečný výsledok. Stupeň privlastnenia si konečných výsledkov takého činu je určený pôvodným úmyslom, s akým bol ten čin podniknutý. Inými slovami, ak akýkoľvek čin bol podniknutý z nejakých iných dôvodov, než v záujme multiverzálného prospechu, všeobecného dobra a úžitku pre všetkých, nemôžu byť potom konečné výsledky pripísané jeho pôvodcovi.“

„Platnosť a hodnotu akéhokoľvek činu s ohľadom na jeho iniciátora nie je možné potvrdiť, ak neslúži prvotnému princípu všeobecného dobra a vzájomného prospechu pre všetkých. Toto je pravý duchovný princíp tohto zákona. S takým cieľom bolo Stvorenie stvorené.“

„V novej, doplnenej konotácii tohto zákona je pridaný dôležitý prvok:“

„Pán Ježiš Kristus vo Svojej Novej Prirodzenosti je prapôvodným pôvodcom a zámerným faktorom všetkých pozitívnych aktivít v bytí a existencii. On/Ona je zámerným začiatkom a platnosť potvrdzujúcim zakončením akýchkoľvek aktivít vôbec.“

„V negatívnom stave sú zámery všetkých aktivít namierené k popreniu, odmietnutiu, deformovaniu, falzifikácii alebo k zvráteniu náležitého chápania a akceptovania pravej Prirodzenosti Pána Ježiša Krista.“

„Konečnými výsledkami takých aktivít je pripísanie týchto zlých a falošných činov ich pôvodcom, ktorí nimi potvrdzujú platnosť bláznovstva a pomätenosti negatívneho stavu.“

„V pozitívnom stave sa všetko robí s pozitívnym a dobrým úmyslom – v záujme videnia, zažitia a potvrdenia faktu, že Pán Ježiš Kristus je životom a inšpirátorom všetkých takých aktivít a úmyslov, s akými sú iniciované.“

„Tým, že členovia pozitívneho stavu robia veci s takým úmyslom, sú im Pánom Ježišom Kristom pripísané všetky pozitívne a dobré dôsledky, následky a výsledky ich aktivít. Tým pripísaním je platnosť ich aktivít plne potvrdená.“

„Jeden nový dôležitý aspekt tohto zákona vstúpil do svojho bytia a existencie iba nedávno. Stalo sa to po završení fúzie a včlenenia fyzického tela-mäsa do totality Absolútnej Prirodzenosti Najvyššieho, čo Ho/Ju urobilo pravým Pánom Ježišom Kristom. Počnúc tým okamihom budú mať všetky potvrdenia platnosti takých aktivít osobnú, súkromnú a intímnu

konotáciu. Pán Ježiš Kristus sa vo Svojej Novej Prirodzenosti osobne, súkromne a intímne zjaví každému jednotlivcovi v pozitívnom stave a tým zjavením potvrdí platnosť všetkých ideí, myšlienok, pocitov, správaní a aktivít každého zvláštneho jednotlivca. Toto je najbláženější a najpovznášajúcejší spôsob potvrdzovania platnosti.“

„Ďalším novým komponentom tohto zákona je to, že kvôli tomu sa všetky aktivity pozitívneho stavu budú podnikať v záujme Pána Ježiša Krista osobne a v záujme celého Stvorenia a jeho multivesmíru.“

„Osobný komponent tejto skúsenosti nemohol dospieť k svojej plodnej zrelosti, kým nebola plne ustanovená Nová Prirodzenosť Pána Ježiša Krista.“

„Jedným z mnohých dôležitých dôvodov Prvého Príchodu Ježiša Krista bolo ustanovenie takej skúsenostnej možnosti pre celé Stvorenie. Ako si pamätáte, do toho času nebol možný žiadny priamy, osobný, súkromný a intímny vzťah s Najvyšším. Najvyšší mohol nadväzovať vzťah len sprostredkovane. Ľudské fyzické telo-mäso, včlenené do totality Prirodzenosti Najvyššieho, robiac Ho/Ju Pánom Ježišom Kristom, zrušilo tieto spôsoby sprostredkovania.“

„Teraz jestvuje v celom Stvorení priame zapájanie a potvrdzovanie platnosti všetkých aktivít sentientných entít.“

„Z novej perspektívy tohto zákona je zrejmé, aké je pre každého dôležité plne prijať túto Novú Prirodzenosť Pána Ježiša Krista do svojho srdca. Toto bude odteraz jediným zdrojom pravého potvrdzovania platnosti všetkých aktivít všetkých jednotlivcov.“

„Kým platnosť konečných výsledkov akýchkoľvek aktivít nie je potvrdená uznaním a prijatím Novej Prirodzenosti Pána Ježiša Krista, žiadna z nich nemá náležitý pozitívny zámer. Sú motivované z nepravého zdroja a z nesprávnych dôvodov. Taký zdroj a také dôvody umiestňujú jedinca do negatívneho stavu. Život negatívneho stavu je, samozrejme, založený na poprení a odmietnutí tohto zákona. Tam je všetko samoučelné, bez akéhokoľvek ohľadu na Pána Ježiša Krista či na vzájomný prospech a spoločné dobro. Platnosť ich aktivít preto nikdy nemôže byť v pozitívnom zmysle potvrdená a nič z pozitívnosti a dobroty im nemôže byť pripísané.“

„6. ZÁKON BOŽSKEJ PROZRETEL'NOSTI PÁNA JEŽIŠA KRISTA:“

„Toto je Zákon Predvídania a Dovolenia. Po prvýkrát bol náležite sformulovaný Swedenborgom. Je to starý zákon. Stanovuje v podstate toto:“

„Božská Prozreteľnosť predvída všetky veci a poskytuje všetky príležitosti na to, aby sa všetky také veci stali aktualizovanou, realizovanou a prejavenou realitou.“

„V prípade negatívneho stavu dovolila Božská Prozreteľnosť jeho bytie a existenciu len preto, že slúži istému veľmi dôležitému duchovnému poučeniu pre celé Stvorenie. Termíny ‚predvídanie‘ a ‚dovolenie‘ sú tu použité preto, aby sa naznačilo, že nič nie je Stvoriteľom predurčené či nariadené. Predurčenie a nariadenia znamenajú absolútnu nevyhnutnosť a žiadnu slobodu voľby. Toto je v rozpore s pravou Prirodzenosťou Pána Ježiša Krista, ktorá je absolútnou slobodou a voľbou Sama v Sebe a Sama Sebou. Je to tiež porušením Zákona Slobody Voľby.“

„Základný princíp tejto zásady stanoví, že Pán Ježiš Kristus riadi celý multivesmír a Zónu Vymiestnenia prostredníctvom Svojej Božskej Prozreteľnosti. Božská Prozreteľnosť je definovaná ako Absolútna Schopnosť riadiť všetky udalosti a osudy celého Stvorenia z bezčasovej a bezpriestorovej pozície a stavu. Pre Pána Ježiša Krista teda všetko je a vyskytuje sa tu-a-teraz bez akejkolvek minulosti, prítomnosti či budúcnosti. Presne v tom istom čase je však Pán Ježiš Kristus simultánne a synchronne prítomný v minulosti, prítomnosti a budúcnosti.“

„Tento dvojité aspekt Jeho/Jej prítomnosti Mu/Jej dovoľuje neustále modifikovať všetky situácie takým spôsobom, aby ich prispôbil vždy meniacim sa voľbám všetkých účastníkov a umožnil skúsenosť všetkých následkov, dôsledkov, výsledkov a naplnenia takých volieb.“

„Vo všeobecnom zmysle Božská Prozreteľnosť Pána Ježiša Krista pozná všetko a predvída všetko bez času a miesta.“

„V špecifickom zmysle Božská Prozreteľnosť Pána Ježiša Krista dovoľuje sentientným entitám modifikovať ich voľby a životné osudy v súlade s ich slobodnou vôľou meniť počiatočnú voľbu a jej dôsledky.“

„Aktivity Božskej Prozreteľnosti sú v tomto špecifickom zmysle obmedzené na poskytovanie vhodných príležitostí na uskutočňovanie takých zmien. Pre všetky voľby sú neustále poskytované všetky príležitosti s náležite definovanými následkami akejkolvek voľby. Zároveň jestvuje – akémukoľvek aktu voľby vlastná – schopnosť zmeniť, modifikovať, odmietnuť alebo nahradiť tú voľbu. Taký akt je predvídaný Božskou Prozreteľnosťou a tá poskytuje priaznivé podmienky na jeho uskutočnenie.“

„V negatívnom stave a na planéte Nula je však **dovolené**, aby k určitým udalostiam došlo aj bez toho, žeby sa udiala nejaká ich počiatočná voľba. Voľba byť v negatívnom stave určuje uskutočniteľnosť takého dovolenia. Ako viete, povaha negatívneho stavu neumožňuje jedincovi slobodu voľby. Voľba **je** byť negatívnym, to jest byť neslobodným. V dôsledku tejto situácie sa tam deje mnoho vecí, ktoré by v akomkoľvek inom položení nikdy neboli zvolené.“

„Znovu – toto je **dovolené** nie preto, že si to želá Pán Ježiš Kristus, ale kvôli dôležitému duchovnému poučeniu, ktoré nakoniec povedie k nezvoleniu si negatívneho stavu. Nezvoliť si neaktívny stav je správna voľba. Kvôli tejto správnej voľbe je dovolené, aby sa v negatívnom stave udiali mnohé veci, ktoré nemajú žiadny zmysel ani význam.“

„No negatívny stav nemá koniec koncov žiadny zmysel ani význam. Jeho bytie a existencia sú medziiným **dovolené** len s cieľom ilustrovať a demonštrovať to, že nemá žiadny zmysel ani význam.“

„Božská Prozreteľnosť nevládne, neudržiava a neriadi nič ani nikoho donucovaním, násilím, nátlakom či rozkazovaním, ale len slobodnou voľbou. V Absolútnom Stave Pána Ježiša Krista je celé nekonečné množstvo volieb v bytí a existencii jasne prítomné a rozoznateľné vo svojom absolútnom zmysle, so svojimi absolútnymi následkami. Z tej pozície Pán Ježiš Kristus vládne, riadi a udržiava celý multivesmír a Zónu Vymiestnenia.“

„V novej konotácii tohto zákona je zahrnutá Zóna Vymiestnenia, ktorá bývala z dovolenia Najvyššieho pod vládou pseudotvorcov. Tá vláda im bola Ježišom Kristom odobraná – počas Jeho/Jej návštevy vo všetkých Peklách po Jeho/Jej ukrižovaní.“

„Úplná kontrola nad osudmi všetkých v negatívnom stave bola získaná po úplnom završení procesu fúzie a hybridizácie fyzického tela-mäsa v Najvyššom.“

„Nová Prirodzenosť Pána Ježiša Krista môže prostredníctvom prvkov toho tela preniknúť všetky aspekty celej Zóny Vymiestnenia, všetkých Pekiel i vašej planéty a regulovať, ovplyvňovať a modifikovať akúkoľvek situáciu a stav, ktorý tam existuje. To Mu/Jej dáva príležitosť, aby všetkých v negatívnom stave pripravil na ich konečné spasenie a oslobodenie z negatívneho stavu a na úplné zrušenie negatívneho stavu. Božská Prozreteľnosť Pána Ježiša Krista má teda teraz negatívny stav plne pod kontrolou, majú na mysli vyššie uvedený cieľ – spasenie a vyslobodenie.“

„V novom aspekte tohto zákona je budúci osud každého určený jeho vzťahom k Novej Prirodzenosti Pána Ježiša Krista. Čím viac jedinec prijíma túto Prirodzenosť, tým viac je vedený Božskou Prozreteľnosťou Pána Ježiša Krista – v duchu slobodnej voľby. Čím menej sa prijíma táto Prirodzenosť, tým existuje viac nevyhnutnosti, menej slobody voľby a tým väčšia je prítomnosť negatívneho stavu.“

„Nevyhnutnosť je však nevyhnutná len v dôsledku jedincovej počiatkovej slobodnej voľby umiestniť sa do stavu či položenia, či života nevyhnutnosti. Jediná nevyhnutnosť, čo existuje, je v skutočnosti nevyhnutnosťou slobodne si zvoliť čokoľvek a znášať plné následky akejkoľvek voľby. V tomto nepopierateľnom fakte spočíva význam Zákona Božskej Prozreteľnosti Pána Ježiša Krista.“

„Jednou z najdôležitejších funkcií tohto zákona je neustále uisťovanie, že všetky voľby sú kedykoľvek prístupné a že sú poskytnuté príležitosti na znášanie či prejavovanie úplných následkov, výsledkov a dôsledkov takých volieb. To platí ako pre pozitívny, tak i pre negatívny stav.“

„Voľba nevyhnutnosti a následky takej voľby sú v negatívnom stave plne prejavované, ilustrované a realizované na konkrétnych príkladoch života ľudí, ktorí takú bláznivú voľbu urobili.“

„Ďalším dôležitým aspektom tohto zákona je neustále uisťovanie, že zmena vo voľbách je vždy dostupná komukoľvek, kto sa rozhodne zmeniť svoju počiatkovú voľbu – po ponaučení sa z následkov predošlej voľby. Integrálnou súčasťou tohto zákona je princíp Milosrdenstva a Odpustenia. Tento princíp umožňuje skrátiť následky jedincových bláznivých volieb a urýchliť proces poučenia sa z nich.“

„Akonáhle nastane uvedomenie si toho, že voľba bola bláznivá a nevhodná, a akonáhle sa všetky následky takej voľby jasne vidia a sú v procese prežívania, môže sa evokovať princíp milosrdenstva a odpustenia a ten proces sa môže zastaviť.“

„Tento princíp, poskytujúci novú príležitosť na učinenie odlišnej voľby, pôsobí proti nevyhnutnosti prežívania následkov akejkoľvek voľby. Zákom Božskej Prozreteľnosti je zabezpečené, že každý, kto tento princíp evokuje, dostáva odklad.“

„Evokovanie tohto princípu sa dosiahne plným uvedomením si tohto faktu, pripustením, že ponaučenie bolo nadobudnuté, pristúpením k Pánovi Ježišovi Kristovi v Jeho/Jej Novej Prirodzenosti, vyznaním svojho bláznovstva v tejto veci a prejavením ľútosti i ochoty zmeniť sa.“

„Keď je táto naliehavá žiadosť Pánovi Ježišovi Kristovi predložená, z pozície Svojej Božskej Prozreteľnosti On/Ona starostlivo zváži všetky aspekty života toho jednotlivca – z hľadiska absolútneho poznania toho, čo je pre toho jednotlivca, so zreteľom tak na jeho/jej večný, ako aj dočasný život, najlepšie, a urobí sa v tejto veci konečné rozhodnutie. Následky sú potom buď celkom zastavené, alebo modifikované či pozmenené, alebo urobené znesiteľnejšími.“

„Čoho si musíte byť ohľadne tohto zákona veľmi jasne vedomí je to, že Božská Prozreteľnosť Pána Ježiša Krista vždy berie do úvahy to, čo je pre každého jednotlivca najlepšie – z hľadiska večného života toho jednotlivca, a nie z hľadiska dočasného položenia, v ktorom sa každý jednotlivec v akomkoľvek danom čase nachádza.“

„Toto je veľmi dôležitým aspektom Zákona Božskej Prozreteľnosti. Ak prosíte o niečo, čo sa vám zdá byť skutočne veľmi dobrou myšlienkou z hľadiska momentálnej dočasnej pozície, no ak by, v konečnom zmysle, splnenie vašej požiadavky mohlo poškodiť váš budúci vývoj a kvalitu vášho večného života, vaša žiadosť bude vo vašom vlastnom záujme zamietnutá.“

„Je veľmi dôležité uvedomiť si, že ľudské tvory vo svojom postoji tento faktor nezohľadňujú. V dôsledku toho sa stávajú voči Bohu veľmi zatrpknutými, ak na ich požiadavku neodpovedá. Princíp tu spočíva v tom, že sa nemá žiadať o nič iné než o to, aby sa vo vašom živote, v akomkoľvek danom čase, čiže na trvalom základe, konala vôľa Pána Ježiša Krista.“

„Taká prosba dovoľuje Božskej Prozreteľnosti Pána Ježiša Krista riadiť váš život takým spôsobom, aby bol naveky zaistený váš nesmrteľný život v pozitívnom stave. Je to teda múdre rozhodnutie odovzdať sa do rúk tejto Božskej Prozreteľnosti, aby ste tak boli vedení Pánom Ježišom Kristom, a nie svojimi túžbami, želaniami a potrebami, ktoré môžu, ale aj nemusia byť (zvyčajne nie sú) zhodné s tým, čo je pre vás v konečnom zmysle najlepšie. Pamätajte na to, že sa nepoznáte v absolútnom zmysle. Vaše poznanie seba samého, ako aj čohokoľvek iného je obmedzené vašim relatívnym položením. Len Pán Ježiš Kristus vás pozná v absolútnom zmysle. Preto len On/Ona vo Svojej Božskej Prozreteľnosti absolútne vie, čo je pre vás z hľadiska večnosti najlepšie.“

„Čo sa týka negatívneho stavu a všetkých jeho nasledovníkov, sú všetky snahy a riadenie Božskej Prozreteľnosti Pána Ježiša Krista namierené ku konečnému spaseniu každého z negatívneho stavu a ku konečnej deaktivácii a zrušeniu negatívneho stavu.“

„Toto je Zákon Božskej Prozreteľnosti Pána Ježiša Krista.“

„7. ZÁKON TVORIVOSTI, DUCHOVNÉHO ÚŽITKU A ÚČELU:“

„Tento zákon vyplýva z prirodzenosti Stvoriteľa:“

„Vlastná tejto prirodzenosti, imanentná jej kondícii, je Absolútna potreba tvoriť vždy niečo nové a odlišné. No tejto potrebe je tiež vlastný, imanentný jej kondícii, ten fakt, že čokoľvek, čo je stvorené, je stvorené s nejakým dôležitým úmyslom, kvôli nejakému dôležitému úžitku.“

„Toto je zákon ospravedlnenia:“

„Všetko, čo je a existuje, či už prostredníctvom priameho stvorenia Stvoriteľa, alebo z dovolenia Stvoriteľa (negatívny stav), je a existuje pre nejaký dôležitý úžitok a s nejakým dôležitým cieľom. Ospravedlnením jeho bytia a existencie je jeho úžitok a účel. Ak by nemohlo slúžiť nejakému úžitku a účelu, buď by nebolo stvorené, alebo by mu nebolo dovolené, aby dospelo k svojej plodnej zrelosti.“

„Keď niečo vyčerpá svoju užitočnosť a plne posluží svojmu účelu, dospieva k svojmu koncu a je nahradené niečím celkom novým, čo má odlišný úžitok a odlišný účel.“

„Nikdy nemôžu jestvovať ani byť stvorené dve presne rovnaké veci a nie je možné ani pripustiť, aby boli a existovali, pretože by duplikovali rovnaký úžitok a účel. To by bolo porušením tu formulovaného zákona. Tvorivý akt Stvoriteľa nie je nikdy plytvajúci. Na druhej strane, keď niečo vyčerpá svoju užitočnosť a dosluží svojmu účelu, nemôže sa nahradiť rovnakou vecou, pretože už prejavilo kvalitu svojho vlastného úžitku a účelu. Bolo by to opakovaním rovnakého stavu či situácie, plne zakúsenej už predtým. Znovu – bolo by to plytvaním tvorivého úsilia. Musí to byť teda nahradené niečím celkom novým, doposiaľ nikdy neexistujúcim, s novým účelom a úžitkom.“

„Tento fakt je nutnou podmienkou života celého Stvorenia – v záujme vyhnutia sa stagnácii. Stagnácia je smrteľný nepriateľ tvorivého procesu. Celé Stvorenie sa teda uisťuje, že vždy je k dispozícii niečo nové, niečo odlišné, s novým a odlišným účelom a úžitkom.“

„Tento zákon je použiteľný ako pre Stvoriteľa, tak i pre všetky sentientné entity, stvorené na určité ciele a úžitky. Tento zákon naznačuje, že sentientné entity boli stvorené na podobu a obraz svojho Stvoriteľa. Preto sú nositeľmi Jeho/Jej Prirodzenosti v relatívnom položení. Touto prirodzenosťou je byť tvorivým v záujme všetkých a na úžitok všetkým.“

„Hlavným účelom stvorenia sentientných entít, bolo teda to, aby boli tvorivé a podelili sa o svoje tvorivé úsilie so všetkými. V tom je ich úžitok pre Stvoriteľa. Stvoriteľ, súc Absolútny a Absolútne Tvorivý, môže sa prejaviť v nekonečnom počte rozmanitostí a foriém tvorivých snáh všetkých sentientných entít. Keďže tvorivé úsilie v každom vyviera z absolútneho tvorivého úsilia Stvoriteľa, ktorý absolútne vždy je, účel a úžitok sentientných entít sám osebe nikdy nemôže vyčerpať svoju užitočnosť a plne splniť svoj účel. Keď sú teda sentientné entity už raz stvorené, budú navždy užitočné a účelné.“

„Avšak produkty ich tvorenia alebo čokoľvek, čo bolo stvorené v ich záujme, budú v mnohých prípadoch, keď splnia svoj účel a vyčerpajú svoju užitočnosť, ukončené. Tieto produkty samy osebe nemajú absolútnu hodnotu, pretože sa odvodzujú z relatívnych potrieb. Rozličné situácie, stavy a podmienky, v ktorých sa sentientné entity nachádzajú v každom jednotlivom kroku svojho tvorivého úsilia a rozvoja, si vyžadujú rozličné produkty prospešné povahe každého kroku. Akonáhle je ten krok zavŕšený, produkty či nástroje, ktoré pomáhali tomu kroku dospieť k jeho plodnej zrelosti, nie sú už viac užitočné a neslúžia žiadnemu účelu. Sú nahradené niečím novým, čo bude lepšie slúžiť vývoju a ustanoveniu ďalšieho kroku tvorivého úsilia všetkých sentientných entít.“

„Ako viete, jedným takým produktom aktivít niektorých sentientných entít bol negatívny stav. Aktivovali negatívny stav s určitým cieľom a na veľmi dobre definovaný úžitok.“

„V predošlom ponímaní tohto zákona sa nesprávne predpokladalo, že negatívny stav môže mať večný účel a úžitok. Mohlo by to tak byť jedine vtedy, ak by bol iniciovaný v Absolútnom Stave Stvoriteľa. Ale nebol. Absolútny Stav predstavuje Absolútne Pozitívnu Prirodzenosť (Zákon Duchovnej Jednostrannosti). Preto nikdy nemôže iniciovať niečo, čo je negatívnej povahy. Bolo by to v rozpore s Jeho/Jej pravou Prirodzenosťou.“

„Sentientné entity, ktoré aktivovali negatívny stav, však môžu a sú schopné iniciovať niečo, čo nepochádza priamo od Stvoriteľa. Pochádza to z ich potreby mať odpoveď na duchovnú otázku, ako by vyzeral život, ak by nebol odvodený z Absolútne Pozitívneho Stav Stvoriteľa a Jeho/Jej duchovných princípov, ale z nejakého iného stavu a položenia.“

„Negatívny stav je odpoveďou na tú otázku. Na zopakovanie – zodpovedanie tej otázky je účelom negatívneho stavu. Jeho duchovný úžitok spočíva v zodpovedaní tej otázky na živých a konkrétnych príkladoch životných štýlov ľudských a iných tvorov, čo sa dobrovoľne rozhodli byť v negatívnom stave práve kvôli tomu. Je teda zrejmé, že podľa požiadavky tohto zákona, negatívny stav nemôže trvať navždy, ale len dovtedy, kým plne nezodpovie túto otázku – v záujme poučenia všetkých.“

„Samotný proces učenia sa je večným procesom. Predmet učenia je však procesom dočasným, – kým sa plne nezvládne. Akonáhle je niečo dokonale naučené, predmet učenia už nie je viac potrebný, pretože už poslúžil svojmu účelu. Nič viac sa už z neho nedá naučiť. Následne je z učebného plánu vypustený. Do bytia a existencie vchádza namiesto toho nový predmet, ktorý vám poskytuje príležitosť naučiť sa niečo celkom nové.“

„Nesprávny dojem mnohých ľudí o večnom trvaní negatívneho stavu vzišiel zo zámeny procesu učenia (čo nikdy neprestáva) a predmetu učenia (čo zotrváva tak dlho, kým nie je dokonale zvládnutý).“

„Večné trvanie negatívneho stavu by bolo porušením tohto zákona, pretože negatívny stav je predmetom a objektom učenia, no nie samotným procesom učenia.“

„Okrem Absolútneho Stavu a sentientných entít, ktoré sú odvodené z tohto Absolútneho Stavu, všetky predmety a objekty učenia sú obmedzené svojím obsahom. Ak by to tak nebolo, nikto by sa nemohol nič dokonale naučiť. Pre Stvorenie by to bola zúfalá situácia, pretože by bolo naveky nemohúce čokoľvek sa naučiť. Učilo by sa vždy tú istú vec bez akejkoľvek nádeje na zvládnutie predmetov a objektov svojho učenia sa.“

„V tom prípade by odpoveď na vyššie uvedenú otázku nebola nikdy spoznaná a všetci ľudia by boli naveky odsúdení zostať či byť uväznení v jednom stave a položení. Taký osud by viedol k existenčnej samovražde celého Stvorenia. A to by bol koniec všetkých tvorivých snáh. Situácia tejto povahy by nemohla slúžiť žiadnemu účelu ani úžitku. Podľa tohto zákona je to vyslovená nemožnosť.“

„Nové aspekty a aktualizácie tohto zákona spočívajú v tom, že jediným Absolútnym Stvoriteľom v bytí a existencii je Pán Ježiš Kristus vo Svojej Novej Prirodzenosti. Absolútna Zmena v Jeho/Jej Prirodzenosti dokazuje ten fakt, že absolútne počiatočný bod všetkých pozitívnych zmien je zmena v pravej prirodzenosti Stvoriteľa.“

„Tento fakt nebol známy, kým proces zmeny v Najvyššom, ktorý sa stal Pánom Ježišom Kristom nebol zavŕšený. Keďže táto zmena má Absolútne Proporcie, poznávanie aspektov tejto zmeny bude mať nekonečné možnosti.“

„Táto zmena iniciovala celkom novú éru tvorivého poznávania, ktorá určí všetky tvorivé snahy všetkých sentientných entít až do úplného konca tohto časového cyklu. V tomto fakte tkvie jeden z mnohých nekonečných účelov a duchovných úžitkov Novej Prirodzenosti Pána Ježiša Krista.“

„Akékoľvek úspešné tvorivé úsilie všetkých sentientných entít bude odteraz závisieť od ich schopnosti a ochoty prijať túto Novú Prirodzenosť a prispôbiť svoju vlastnú prirodzenosť, v jej štruktúre a dynamike, Novej Prirodzenosti Pána Ježiša Krista. Čím viac ju budú akceptovať, tým viac tvorivosti, duchovného úžitku a účelu bude v ich vlastnom tvorivom snažení a tým väčšie bude nadobudnutie pravého významu a účelu života vo všeobecnosti a ich životov zvlášť.“

„8. ZÁKON DUCHOVNÉHO POKROKU:“

„Tento zákon bol obšírne definovaný a diskutovaný v knihe *„Základy ľudskej duchovnosti“*. Zákon v podstate stanovuje:“

„Každá sentientná entita vstupuje do bytia a existencie v určitom bode Stvorenia, do určitého stavu, procesu, položenia či do určitého času a priestoru. V okamihu svojho vstupu začína svoj život z najnižšieho bodu duchovného uvedomenia a od toho okamihu postupuje napred a dopredu, nikdy viac sa už nevracajúc, fyzicky ani duchovne, na presne to isté miesto, do toho istého času, položenia, stavu či procesu. Žiadne dva rovnaké alebo podobné stavy sa nikdy nemôžu žiadnym spôsobom, cestou či formou, nezáleží na tom ako, zopakovať či prežiť.“

„Realizácia tohto zákona naberá mnohé formy. Hlavným aspektom tohto zákona je jeho diskretný a kontinuálny modus. Jestvuje diskretný pokrok a kontinuálny pokrok. Pokrok od jedného kroku k druhému, od jedného stupňa k druhému, od jednej úrovne k druhej, od jednej dimenzie k druhej, od jedného stavu k druhému či od jedného miesta k druhému je vždy diskretný. Neexistuje medzi nimi žiadne priame spojenie až na to, že jeden predchádza druhý a ďalší nasleduje po predošlom. V tom zmysle len súvzťažia.“

„Dobrym príkladom diskretného modu je vaša inkarnácia na planétu Nula. Niet žiadneho spojenia či dokonca vedomej spomienky na žiadnu z vašich skúseností pred príchodom na túto planétu. A nielen to – vaša planéta nemá priame spojenie so žiadnym iným miestom. Vo vašej slnečnej sústave existuje niekoľko planét. Všetky sú závislé od vzájomnej gravitácie, no žiadne fyzické spojenie medzi nimi neexistuje. Sú uzavreté vo svojej vlastnej sfére a prostredí, ktoré nie je prenosné na žiadnu inú planétu.“

„Keď už raz opustíte svoju planétu a svoje telo, nebudete môcť preniesť svoju planétu ani svoje telo do vášho ďalšieho kroku ani do ďalšej úrovne či dimenzie. Môžete nahradiť svoju planétu a svoje telo nejakým novým stavom, telom, miestom či podmienkami, no z predchádzajúceho kroku si nemôžete vziať nič konkrétne okrem svojich spomienok a náklonností, aby ste mali na čom stavať svoje porovnávanie.“

„Toto je diskretný modus duchovného pokroku. Znamená, že sa nikdy nemôžete vrátiť späť do rovnakej situácie rovnakým modom skúsenosti, čomu by ste mali – podľa želania mnohých stúpcov bláznivej koncepcie reinkarnácie veriť. Vo fyzickom poňatí reinkarnácie ocitáte sa ešte raz na tej istej planéte a vo vašom prípade znovu zažívate ten istý proces fyzického narodenia sa v materinskom lone a okrem toho vchádzate do toho istého prírodného stupňa negatívneho stavu. Máte tu teda prinajmenšom trojnásobné opakovanie rovnakého položenia. Taká možnosť by bola úplným porušením tohto zákona.“

„Toto tvrdenie je aplikovateľné na akúkoľvek situáciu vo Stvorení či na akúkoľvek jeho dimenziu, a nielen na vašu planétu či Zónu Vymiestnenia. Diskretný modus duchovného pokroku vylučuje akúkoľvek možnosť fyzickej, doslovnej reinkarnácie v akejkoľvek mieste či stave.“

„Kontinuálny modus duchovného pokroku je naproti tomu aplikovateľný len v rámci každého kroku, stupňa, úrovne, dimenzie, stavu či procesu.“

„Keď sa už raz umiestnite v určitom kroku, zostanete tam dovtedy, kým ten krok vám už nebude mať čo ponúknuť pre váš duchovný pokrok. Začínate z najmenšieho stupňa poznania ohľadne obsahu toho kroku a končíte s najväčším možným poznaním jeho obsahu,

čo sa vašich potrieb týka. Od najmenšieho k najväčšiemu – to je kontinuálny postup duchovného pokroku. Od najnižšieho k najvyššiemu je jeho diskretný postup. Faktory korešpondujúce s významom slov ‚najnižší‘ a ‚najvyšší‘ v skutočnosti spočívajú v slovách – od najexternejšej pozície k najvnútornejšiemu vnútornému stavu.“

„V negatívnom stave má tento proces, samozrejme, regresívnu povahu, no rovnaký základný smer.“

„Celý proces duchovného pokroku či úpadku (v negatívnom stave) je vždy určený pozíciou každého k Absolútnemu Stav, to jest k Pánovi Ježišovi Kristovi. Toto je jeden z najvýznamnejších aspektov tohto zákona.“

„V novej konotácii tohto zákona je odteraz rozsah, stupeň a kvalita jedincovho duchovného pokroku či úpadku, v akomkoľvek z jeho spôsobov, určená jeho postojom k Novej Prirodzenosti Pána Ježiša Krista.“

„Keďže toto je celkom nový stav, čo úplne nahrádza predošlý, žiadny pravý duchovný pokrok nie je už viac možný, pokiaľ sa najprv neuzná a neprijme Nová Prirodzenosť Pána Ježiša Krista. Ako môžete mať vzťah s niekým či k niečomu, čo už viac neexistuje? Toto je nový Zákon Duchovného Pokroku.“

„9. ZÁKON VEČNÉHO POKRAČOVANIA:“

„Akákoľvek sentientná entita, ktorá je nositeľkou akéhokoľvek prvku či atribútu života, vyvierajúceho z Absolútneho Zdroja Života – Pána Ježiša Krista (predtým Najvyššieho) – musí naveky pokračovať vo svojom jedinečnom, individuálnom a individualizovanom živote ako sebastotožnená osobnosť, zreteľne odlišná od kohokoľvek iného, ako svoje vlastné ‚ja som‘ – spôsobom večného sebauvedomovania.“

„Veľký dôraz sa tu kladie na slová ‚jedinečná‘, ‚sebastotožnená‘, ‚zreteľne odlišná osobnosť‘, ‚vlastné ja som‘ a ‚večné sebauvedomovanie‘. Dôvod na toto zdôraznenie tkvie vo vyhnutí sa falošnému dojmu, ktorý poskytujú mnohé takzvané duchovné učenia na vašej planéte a v celej Zóne Vymiestnenia tvrdiace, že niekde na ceste životom jedinec stratí svoju vlastnú identitu ako sebauvedomelá jedinečná individualita a splynie s Bohom, čím sa stane akýmsi bohom či jedným s Bohom. Načo je dobré také márne splynutie, ak nebude existovať žiadne uvedomenie si toho, že jedinec je tým, čím je, a že je súčasťou toho imaginárneho Boha? To sa rovná večnej smrti.“

„Ako môže jedinec, v súlade so Zákom Potvrdenia Platnosti, potvrdiť platnosť faktu svojho splynutia, ak nebude mať žiadne osobné, súkromné, intímne, jedinečné a plne vedomé uvedomenie skúsenosti, že taký akt sa uskutočnil? Ak nejestvuje žiadne vedomé uvedomenie si tohto faktu, jeho platnosť nemôže byť potvrdená. Preto – z hľadiska všetkých praktických účelov – nikdy nenastal.“

„Zmysel akéhokoľvek bytia a existencie sa vyvodzuje z uvedomovania si toho bytia a existencie. Ako si pamätáte, život multivesmíru závisí jedine od duševnej činnosti sentientnej mysle. Život akéhokoľvek špecifického aspektu bytia a existencie toho multivesmíru závisí od špecifickej, jedinečnej a nenapodobiteľnej duševnej činnosti rozličných sentientných myslí. Vo svojom súhrne tvoria jednu sentientnú myseľ. Tento akt je však riadený vyššie definovaným Zákom rozmanitej jednosti a rovnosti. Čím väčší je stupeň rozmanitosti jedinečných sentientných myslí, tým väčšia je prítomnosť Pána Ježiša Krista.“

„Keďže Absolútna Prirodzenosť Pána Ježiša Krista je naveky nevyčerpatelná, v záujme prežívania stále väčšieho a väčšieho stupňa Jeho/Jej prítomnosti, je nutné neustále tvoriť jedinečných, neopakovateľných a sebauvedomelých jednotlivcov, ktorých bytie a existencia by takú životne dôležitú skúsenosť umožnili.“

„Zmiznutie týchto jednotlivcov v Absolútnom Stave Pána Ježiša Krista by tú skúsenosť stále menej a menej umožňovalo, až kým by celý multivesmír neprestal existovať. V takom akte by neexistoval žiadny účel ani úžitok. Porušil by sa tým aj vyššie formulovaný siedmy zákon. Jestvuje však aj iný aspekt tohto zákona, ktorý treba formulovať.“

„Jedinečný večný život akejkoľvek sentientnej entity nezávisí, v súlade s týmto zákonom, od vonkajšej, čiže fyzickej formy jej prejavu. Zatiaľ čo jedinečný duch a duša sú nositeľmi života, fyzické telo ním nie je. Žije len prítomnosťou toho ducha a duše v tej zvláštnej forme. Preto je táto forma modifikovateľná, meniteľná, nahraditeľná a pominuteľná.“

„Posudzovať stav záležitostí jedincovho ducha a duše podľa stavu jeho tela či vonkajšej formy je hrubou chybou. Mnoho bláznivých ľudských tvorov na vašej planéte sa domnieva, že prerušenie života v ich tele znamená koniec ich života a že oni sami tak prestávajú byť a existovať.“

„Vonkajšia forma, čiže fyzické telo je zvolené duchom a dušou každého jedinečného jednotlivca – v súlade s jeho duchovnými potrebami, ktoré ohľadne svojho duchovného pokroku má. Ako si pamätáte z predtým formulovaného zákona (č. 8), vonkajšie formy jedincovho prejavovania sa nie sú prenosné do žiadneho iného stavu, miesta a položenia, ale len v rámci každého miesta či stavu.“

„Len čo sa vyskytne potreba presiahnuť ten krok, stav, položenie, miesto či čo všetko už jedinec má – za pomoci akýchkoľvek prostriedkov odloží vonkajšiu formu svojho prejavovania sa a preberie nejakú inú formu. V tom okamihu nezostane v tej forme žiadny život a sama sa vráti do elementárneho stavu svojho prostredia, z ktorého bola sformovaná a oživená sentientnou myslou (duchom a dušou).“

„Nový aspekt tohto zákona sa vzťahuje na kvalitu jedincovho večného pokračovania. Táto kvalita bude odteraz určená pozíciou a postojom každého k Novej Prirodzenosti Pána Ježiša Krista. Úplné stotožnenie sa s touto prirodzenosťou poskytne jedincovi najväčší možný zmysel, rozkoš, uspokojenie a motiváciu v záujme tohto večného pokračovania a väčší stupeň jedinečnosti, individuality, sebauvedomenia, nezávislosti a pocitu neopakovateľnosti jeho „ja som“.“

„Toto je najžiadúcejší dôsledok takej totožnosti, pretože zaisťuje čoraz väčší a väčší stupeň prítomnosti Pána Ježiša Krista. Niet väčšej rozkoše, potešenia a povznesenia vo Stvorení, než je prežívanie takej – čoraz väčšej a väčšej – prítomnosti Pána Ježiša Krista – najosobnejším, najsúkromnejším a najintímnejším spôsobom. To nekonečne a nevyčerpatelne inšpiruje každú sentientnú entitu v bytí a existencii.“

„10. ZÁKON DUCHOVNEJ MRAVNOSTI A SKÚSENOSTI:“

„Tento zákon definuje to, čo je náležité, správne a mravné z hľadiska duchovných princípov. Určuje žiadúci a prijateľný spôsob prežívania a správania. Stanovuje:“

„Všetky skúsenosti, správania, činy, myšlienky, pocity, túžby, želania, chcenia, zámery a tendencie sú duchovne náležité, správne a mravné, ak sa

vyvodzujú z náklonnosti k podporovaniu spoločného dobra, vzájomného prospechu a úžitku pre všetkých, a ak sa konajú, vyjadrujú či pociťujú v záujme Pána Ježiša Krista, iných a seba samého.“

„Môžete prežívať všetko, čo sa len prežívať dá, ak to robíte s týmto cieľom na mysli. Nič nie je zakázané a nekladú sa žiadne obmedzenia na čokoľvek, ak úmysel a motivácia je správna a ak sa to robí v záujme skvalitnenia a obohatenia jedincovho života a s cieľom stať sa jedincom lepším, jedincom duchovnejším, jedincom milujúcejším a múdrejším, jedincom zasvätenejším, jedincom celkom nesebeckým (v zmysle ego-stavov), jedincom skromnejším, pokornejším a nevinnejším, jedincom užitočnejším, prospešnejším a osožnejším, a čoraz viac a viac takým, akým je Pán Ježiš Kristus a podobným Pánovi Ježišovi Kristovi.“

„Neexistuje žiadna iná definícia duchovnej mravnosti a skúsenosti. Popieranie tohto faktu je duchovne nemravné. Je duchovne nemravné popierať bytie a existenciu duchovných princípov. Je duchovne nemravné popierať existenciu Stvoriteľa.“

„V novej konotácii tohto zákona je duchovne nemravné popierať a odmietat' ten fakt, že Najvyšší učinil Svoje Božské Ľudským a Svoje Ľudské Božským. Najväčšou duchovnou nemravnosťou zo všetkých je popierať a odmietat' Novú Prirodzenosť Pána Ježiša Krista. Kto toto robí, dopúšťa sa duchovného cudzoložstva.“

„Je duchovne nemravné popierať Nové Zjavenie Pána Ježiša Krista a tu sformulované duchovné zákony.“

„Tento zákon sa vzťahuje aj na sexuálnu mravnosť. Akákoľvek sexuálna úchylka a zvrátenosť normálneho sexuálneho aktu je duchovne nemravná, pretože porušuje základné princípy jednoty maskulinity a femininity.“

„Sexuálna úchylka a zvrátenosť nespočíva v sexuálnom akte medzi súhlasiacimi dospelými mužmi a ženami (nech sa už sexuálny styk odohráva v akejkoľvek pozícii a akýmkoľvek spôsobom), spočíva však v neodmietnutí sexuálneho styku s opačným pohlavím či v jeho vykonávaní – pre svojho partnera alebo pre seba samého – ubližujúcim a škodlivým spôsobom.“

„Je duchovne nemravné sexuálne sa angažovať s kýmkoľvek, z akýchkoľvek sebeckých, postranných či bezohľadných dôvodov. Vzťahuje sa to dokonca aj na vlastného manželského partnera.“

„Je duchovne vysoko mravné a vhodné byť sexuálne angažovaným s akoukoľvek **súhlasiacou** dospelou osobou opačného pohlavia, ak sa to robí kvôli podeleniu sa, kvôli vzájomnému prospechu a vzájomnému zlepšeniu a obohateniu oboch životov a pre čistú radosť, rozkoš a relaxáciu. To zahŕňa tak takzvaných slobodných, ako aj takzvaných ženatých/vydatých jednotlivcov.“

„Čokoľvek, čo pomáha duchovnému pokroku a prispieva k nekonečnej rozmanitosti skúseností ohľadne duchovnej reality Stvorenia, jedinečne odrážanej v každom jednotlivcovi, je duchovne vysoko mravné a náležité. Čokoľvek, čo prispieva k väčšiemu poznaniu a chápaniu Novej Prirodzenosti Pána Ježiša Krista, iných a seba samého, je duchovne mravné a vhodné. Čokoľvek, čo takému zakúšaniu prekáža, je vysoko nemravné a nebezpečné.“

„V tomto ohľade je celá povaha negatívneho stavu úplne nemravná, pretože popiera platnosť tohto zákona. Na druhej strane, negatívny stav kladie na ľudský život obmedzenia, ohraničenia a tabu, dusiac tak skúsenosti, potrebné pre jeho náležitý duchovný rast a vývoj.“

Klášť na kohokoľvek také obmedzenia, ohraničenia a tabu je duchovne vysoko nemravné. Je to porušením zákona slobody voľby kvôli princípom (č.1), ako aj potreby mať neobmedzené skúsenosti na ten účel, ktorý je definovaný v tomto zákone.“

„Zo žiadnej skúsenosti nemôže vzísť nič ubližujúce a škodlivé, ak sa koná z pozície lásky a múdrosti a kvôli tomu, čo je načrtnuté v tomto zákone.“

„Je duchovne vysoko nemorálne a nebezpečné popierať tú skutočnosť, že Nová Prirodzenosť Pána Ježiša Krista je práve tak Absolútne Maskulínna, ako aj Absolútne Feminínna.“

„Z toho vyplýva ten fakt, že je duchovne nemravné a nebezpečné uprednostňovať jeden princíp pred druhým alebo zdôrazňovať jeden princíp viac než druhý – najmä pokiaľ ide o mužov a ženy – považujúc jeden za hodnotnejší a zbožnejší ako druhý.“

„Je duchovne náležité, správne a mravné považovať mužov a ženy za rovnocenných a rovnoprávných vo všetkých ohľadoch, bez akejkoľvek výnimky a vylúčenia.“

„Je duchovne vysoko nemravné komukoľvek čokoľvek nanucovať, vnucovať a nahovárať, ako aj manipulovať, využívať, zneužívať, podvádzať, klamať či úmyselne a vedome zavádzať ľudí – akoukoľvek formou a akýmkoľvek spôsobom (vrátane sexuálnych záležitostí).“

„V novej konotácii tohto zákona je všetko to, čo prispieva k ustanoveniu osobného, súkromného a intímneho vzťahu s Novou Prirodzenosťou Pána Ježiša Krista, najmravnejšou a najžiadúcejšou udalosťou. Takej osobe je všetko dovolené, pretože všetko bude konať z Pána Ježiša Krista, pomocou Pána Ježiša Krista, prostredníctvom Pána Ježiša Krista, s Pánom Ježišom Kristom a pre Pána Ježiša Krista v duchu bezpodmienečnej lásky a rozlišujúcej múdrosti, rozoznávajúcej, čo je z vôle Pána Ježiša Krista a čo z negatívneho stavu. Taká osoba nebude mať žiadnu túžbu, želanie, pranie či čokoľvek iné, aby robila čokoľvek, čo je z negatívneho stavu alebo to, čo je negatívneho stavu príjemné.“

„Základným aspektom tohto zákona je to, že nikto nemôže byť posudzovaný z hľadiska toho, či sa chová mravne či nemravne, čo je definované týmto zákonom, podľa externých, vonkajších kritérií. Veľa ľudských tvorov externe spĺňa požiadavky tohto zákona, vnútorne však nie sú s princípmi tohto zákona v súlade.“

„Na druhej strane, veľa ľudských tvorov zdanlivo koná nemravne – podľa definície iných ľudských tvorov či ľudských zákonov –, ich vnútorný úmysel a motivácia sú však v súlade s duchom tohto zákona.“

„Preto je duchovne vysoko nemorálne posudzovať kohokoľvek v akomkoľvek ohľade podľa vonkajších faktorov. A keďže vnútorné faktory akéhokoľvek správania a postoja sú známe len Pánovi Ježišovi Kristovi a najvnútornejšej Duchovnej Mysli samotnej osoby, je duchovne mravné ponechať celý súd na Pána Ježiša Krista. Je to medzi Ním/Ňou a každým jednotlivcom.“

„V konečnom zmysle, v novej konotácii tohto zákona je duchovná mravnosť a skúsenosť odteraz určená jedine jedincovým vzťahom s Novou Prirodzenosťou Pána Ježiša Krista.“

„Ten/Tá, kto má uši, aby počul a počúval, nech počuje a počúva, čo Pán Ježiš Kristus zjavuje v tejto kapitole.“

Přes 7000 stran a 3000 obrázků o Vesmírných lidech najdete na internetu:

www.vesmirni-lide.cz

www.vesmirnilide.cz

www.andele-svetla.cz

www.andelesvetla.cz

www.universe-people.cz

www.universe-people.com

www.cosmic-people.com

www.angels-light.org

www.angels-heaven.org

www.ashtar-sheran.org

www.himmels-engel.de

www.angeles-luz.es

www.angely-sveta.ru

www.anges-lumiere.eu

www.angelo-luce.it

www.anioly-nieba.pl

www.feny-angyalai.hu

(snadno získáte také v knihovnách a internetových kavárnách)